

Ritterband
i Australiens
regnskov

REJSER
SIDE 10-12

Farverigt
værksted
på godset

BASE BOLIG
SIDE 10-15

Går du i byggetanker?

Vi giver dig værdi for pengene med et
individuelt lavenergihus. Se mere på
huscompagniet.dk/lavenergihuse

HusCompagniet

Fyens Stiftstidende

245. årgang Uge 18 Nr. 129 Kr. 25,00

Søndag 8. maj 2016

mitfyn.dk

Solen var led ved løberne

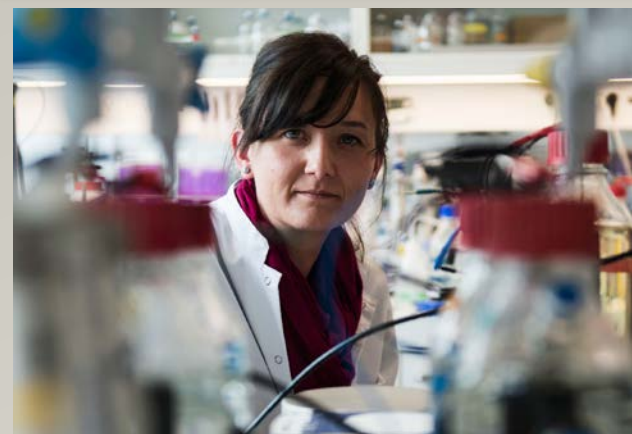
8404 løbere gennemførte
Lillebælt Halvmarathon,
men mange fik brug for
samariternes hjælp

2. SEKTION
SIDE 10-11

Foto: Michael Bager

► Søndag

*Forsker ser kæmpe gevinster
i mikroskopiske organismer*

Amelia-Elena Rotaru fra Syddansk Uni-
versitet mener, at bakterier kan være med
til at løse klodens udfordringer. I morgen
får hun Fyens Stiftstidendes forskerpris

FOKUS SIDE 8-9

*Fans i ren ekstase efter
Leicesters sensationelle titel*

Sportsredaktør Niels Abildtrup skriver om
fodboldklubben Leicester, der med mål-
mand Kasper Schmeichel på holdet sen-
sationelt blev engelsk mester i denne uge

FOKUS SIDE 6-7

mitfyn.dk

Se stor billedserie fra Lillebælt Halvmarathon på mitfyn.dk

Kontaktskabende!

Lokal synlighed skaber lokale kontakter

Vi er
på vej med
2016
udgaven

Kontakt os på
tlf. 63 151 151

VejviserFyn
En del af Jyske Fynske Medier

PROGRAM
2016 UDE NU

ALT KAN SKE
Se mere på
hcafestivals.dk

H.C. ANDERSEN
FESTIVALS

21.-28. august
Odense

PROBLEMER MED HØRELSEN?
- prøv GRATIS vores MICRO høreapparat

Før skjulte jeg, at jeg havde
høreapparater, nu viser
jeg alle hvor smarte de er

Conny Hundtofte Strauch
Selvstændig regnskabskonsulent

RING PÅ
70 230 560

DANSK HØRECENTER www.dkhc.dk

GRATIS HØREUNDERSØGELSE

Flybilletter

Flyrejsen til Australien fylder meget i det samlede feriebudget, så det er med at slå til på rette tidspunkt og måske overveje et ekstra flyskift for at spare penge. Modsat skal man også være opmærksom på, at et ekstra flyskift ikke nødvendigvis gør billetten meget billigere.

Magasinet Rejser tjekkede tirsdag i denne uge flyrejser fra København, Billund og Hamburg til Sydney med udrejse 25. oktober og hjemrejse 9. november (tilfældigt valgte datoer). Søgning foretaget på Travelmarket.dk og med laveste pris som kriterium.

Afrejse fra København:

Pris: 6255 kroner. Flyselskab: Etihad.

Udrejse: 27 timer og 45 minutter.

To stop. Hjemrejse: 29 timer

og 5 minutter. To stop.

Afrejse fra Billund:

Pris: 6648 kroner. Flyselskab:

Air Berlin. Udrejse: 30 timer og 50

minutter. To stop. Hjemrejse: 32 timer

og 45 minutter. To stop

Afrejse fra Hamburg:

Pris: 6752 kroner. Flyselskab: KLM.

Udrejse: 28 timer og 50 minutter.

To stop. Hjemrejse: 29 timer og 55

minutter. To stop.

Hvis man ønsker en flyvning med kun ét flyskift undervejs, er bedste løsning en afgang fra København med Qatar Airways. Prisen for en retur-billet er 7357 kroner og flyvetiden til Sydney 22 timer og 45 minutter, altså noget mindre end ovenstående. Til gengæld tager det 30 timer og 50 minutter at komme hjem - tæt på gennemsnittet for flyvningerne med to flyskift.

170 kroner for dagspas

Pris for dagspas til togbanen, svævebanen, gondolen og regnskovens stisystem: 35 nz-dollar (cirka 170 kroner) pr. person.

Se mere på:

www.scenicworld.com.au.

At svinge sig i regnskovens lianer

Naturen kalder. Tæt på Sydney i Australien ligger Blue Mountains med regnskov, som tiltrækker både turister og lokale. Monica Ritterband fik en stor naturoplevelse, hjalp et koreansk ægtepar, som for vild på en sti, hvor man kun kunne gå frem eller tilbage, svang sig i en lian og fik i sidste øjeblik opfyldt et stort ønske

Regnskove har altid fremkaldt billeder på min nethinde af filmscener, hvor man ser helten forfulgt af nådesløse fjender gennem uvejsomme bevoksninger, gennem tæt, filtret, slynget urskov. Med machete må vores hovedperson hugge sig igennem den vilde, grønne underskov, og hvis man er Tarzan og har et passende lændeklæde, er der endog den valgmulighed, at man kan lade sig slynge op i lianer og kaste sig fra den ene til den anden, mens man samtidig hyler ”aaiaia-aaaaaaahhhhhh”.

Jeg har livslangt været stærkt tiltrukket af regnskoven. Og har altid gerne villet vandre rundt i en sådan.

Inden min rejse til Australien var jeg faktisk ikke klar over, at landet havde vilde regnskove. Og at det endog var tilfældet tæt på storbyen Sydney med dens skyskrabere og Starbucks-butikker og grønne plæner og potteplanter i forstæderne. Jeg noterede mig naturligvis alle palmerne, men derfra og til saftige regnskove var der et stort spring i min naturforståelse fra folkeskolen.

Men regnskoven er i den grad et faktum og meget synlig i det østlige Australien, som har såkaldt tempereret regnskov. Australien er så stort, varieret og generøst et land, at det har alt fra tropisk, subtropisk til tempereret klima. Og hvis man vil have en gedigen, men civiliseret, oplevelse af ægte australsk regnskov, så er det bare at køre små tre timer fra Sydney til bjergområdet kaldet Blue Mountains. Her gror eukalyptustræerne så tæt, at eukalyptusolien farver horisontens vanddampe blålig. Deraf navnet.

En halvsenil slange

Områdets vegetation er af en overvældende frodighed og også særegen, idet den har over tusind plantearter, hvoraf mange kun findes i Blue Mountains. Man kan også være så heldig at støde på en pytonslange i området. Det gjorde jeg nu ikke.

Jeg må lige indskyde, at på hele mit lange ophold i Australien (hvor jeg troede, jeg skulle gå på line mellem slanger og skorpioner og fugle-edderkopper) mødte jeg kun en enkelt halvsenil slange, som lå midt på en hovedvej i den australske ørken ved Ayers Rock.

Da jeg gik ud for at fotografere den, hævdede den sig dog fotogent i et omvendt U og så vældig angrebslysten ud. Jeg for ind i bilen og rullede op for vinduerne. Nok noget af en overdreven sikkerhedsforanstaltning, eftersom det er svært for mig at forklare, hvordan en halvdød, formentlig

Selvfølgelig måtte jeg forsøge mig i liansvingning. Og ja, den holdt til min vægt, men jeg fik ikke svunget mig særligt længe endsige særligt raffineret.

Foto: Peter Jessen Hansen

overkørt slange skulle kunne flyve ind ad en åben bilrude.

Men tilbage til de blå bjerge. Jeg havde bidt mærke i, at regnskoven skulle være fyldt med lianer, som var så stærke, at blot en enkel snoet lian skulle kunne løfte en lastvogn.

Det var ved at være slut på min rejse til Down Under, så at se Tarzans lianer og måske selv svinke mig i én ville være stort. Og hvis der tilmed hoppede en kænguru forbi, ville jeg være ovenud tilfredsstillt.

Med tog i lodret fald til regnskoven

Blue Mountains er et udflugtsmål ikke kun for turisterne, der skal se de blå bjerge og hovedattraktionen, klippeformationen Three Sisters, men også for Sydney-borgerne selv, hvoraf mange har fritidshuse i området. Køreturen fra storbyen til den friske, klare luft og de mange små hyggelige byer med de lave bebyggelser er nemlig rimelig overskuelig, især når man tænker i australske afstande. Og så har bjergområdets byer et væld af fremragende restauranter. I alle prisklasser og mulighed for at tage sin egen vin med.

Togtur i næsten frit fald

Den blå tåge, regnskoven og ”De Tre Søstre” ville jeg se. Og så var det så heldigt, at jeg for 170 kroner for et dagspas kunne komme til det hele. Med tog, svævebane og gondol. En af de mere specielle transportere var togturen, som kører én direkte ned i regnskoven. Det tager kun ganske få øjeblikke, måske to-tre minutter, idet toget ikke kører ned ad bjerget i vanlige serpentinsving, men lodret ned.

400 meter i nærmest frit fald. Sådan føles det.

Regnskoven ved Blue Mountains ser nærmest ud som en ægte urskov, altså en skov uberørt af menneskehånd. Det er nu noget af en tilsnigelse, eftersom der er anlagt kilometerlange stisystemer.

Foto: Monica Ritterband

Der skal holdes vældigt fast i både hat og briller og i alle tilrådighedstående håndtag.

Wruuum, så er man skrigende og grinende nede i selve regnskoven. Australierne er utrolig gode til at lave oplevelser ude i naturen og med naturen.

En magisk oplevelse

Men ankommet dybt nede i selve regnskoven holder munterheden op, og betagelsen over regnskovens saftspændte skønhed tager over. På de fineste anlagte smalle trækorridorer går man kilometer efter kilometer i et bugtende stisystem, som snor sig gennem regnskoven.

Man går under regnskovens mange ferntrees med de smukke vifteagtige blade, man ser palmer fra spæde skud til giganter, eukalyptustræernes tykke stammer og så selvfølgelig lianer, som ligger som et mylder i regnskovens bund - som fede slanger, der rejser sig og snor sig om skovens øvrige vækster.

Selvfolgelig måtte jeg forsøge mig. Og ja, jeg gamle kone måtte absolut klatre op på rækværket og op i en lian - og ja, den holdt til min vægt, men jeg fik ærligt ikke svunget mig særligt længe endsige særligt raffineret ...

Luften var tyk af ilt, og de mange trækroner og palmekroner skærmede for den ellers ret påtrængende sol. Det var en magisk oplevelse for mig at spadserere rundt i et landskab, som jeg ellers kun har oplevet gennem eventyrfilm.

Fra regnskovens dyb tog jeg en gondol op til bjergens top forbi Katoomba-vandfaldet og op til det øvre stisystem som løber helt, helt tæt på kanten.

Kontakter på kanten

Stierne på bjergsiderne fører én op og ned ad et hav af stentrappes og stigninger i alskens grader og fald hen til små vildt yderligt placerede énmands-udkigsposter, som nærmest ser ud, som om de er funderet i den eukalyptusblå luft. Som om der ikke er nogen bærende klippe under dem.

Vandreturens mål for mange, mig selv inklusive, er den store udsigtsplads, Echopoint, hvortil der også går turistbusser, og hvor alle vi turister kan lade os fotografere enten med selfiesystemet eller ved hjælp af en naboturist, så man får indfanget sig selv og de berømte tre søstre.

I virkeligheden er det en meget social ting at lade sig fotografere af en vildt fremmed. Man får sådan en øjeblikkelig direkte kontakt med et medmenneske, som pludselig skal forholde sig til, hvordan man tager sig bedst ud. Og omvendt. At bede om at blive fotograferet har jeg fundet ud af er mere kontaktstærkt end at lufte hund.

Kunsten at fare vild på en sti

Jeg mødte mange mennesker, som jeg faldt i snak med: Fra en sjov og frisk solorejsende filippinsk sygeplejerske, der p.t. bor i Boston, og som jeg udvekslede adresser med - måske besøger hun mig en dag - til et ældre koreansk ægtepar,

Her har jeg, nok ikke helt lovligt, vovet mig ud på kanten af en skrænt ... Med det store syn ud over Blue Mountains og samtidig regnskovens dyb. Foto: Peter Jessen Hansen

Fortsat fra foregående side »

som for vild på stien, hvilket jeg ikke helt har fattet kunne lade sig gøre, eftersom der kun var to muligheder: at gå frem eller tilbage.

Men de var meget taknemmelige, og der blev udvekslet varme håndtryk samt en fællesfotografering. De så på mig, som var jeg en trænet bjergsherpa - jeg, som op til flere gange er kørt forkert til mit sommerhus, som jeg har haft i 14 år.

Mit orienteringstalent er umådeligt begrænset. Eller måske ikke så galt mere. Jeg var navigator på hele rejsen, og min mand chauffør, og vi fandt frem til alle vores mål. På rejser kan meget blive trænet og forandret. Ens eget syn på andre mennesker, og sig selv, ikke mindst.

At stå på glas og stirre ned i en dal

Jeg tog samme dag også svævebanen hen over Jamieson-dalen. Da jeg stillede mig ind på midten og kiggede mig omkring, så jeg, hvordan panelerne i bunden i svævebanen kort efter start forvandlede sig fra at være et almindeligt gulv til efter få sekunder at blive glasklart, så man mellem sine fødder kunne kigge lige luk ned i dalen til vandfald og regnskov.

Vi stod en hel parade af turister og fotograferede vores fødder i takt ... Fra svævebanen var der også en storslående udsyn til bjerget Solitary, "De Tre Søstre" og eukalyptustræerne med den blålige tåge i horisonten.

Kænguruer - de er i zoo

Blue Mountains fortryllede mig. Eneste lille minus var, at jeg ikke så nogen kænguruer. Jeg havde spurgt ekspedienten i souvenirshoppen ved Echopoint, og han sagde lakonisk: "Hvis du vil se kænguruer her i Australien, så må du gå i zoologisk have." Han så livstræt ud. Eller måske bare træt af os turister.

Det var sjovt at se lige luk ned i regnskoven gennem glaspanelerne i bunden på svævebanen. Foto: Monica Ritterband

Jeg var lidt skuffet. Men opgav dermed tanken om at se australiernes nationale symbol, som ellers er afbilledet alle vegne - også på deres flyflådes haleror. Og som havde hoppet mig fra Danmark til Australien. Og nu var det snart tid at hoppe hjem igen.

Efter to nætter i de blå bjerge besluttede vi at afslutte vores rejse i Australiens ældste vindistrikt, Hunters Valley - som ligger en halv dags kørsel fra Blue Mountains. Og jeg har ikke så meget at berette derfra ud over, at den stod på råhyggelig vinsmagning fra formid-

dag til aften. Og en serie galleribesøg. Og et lille impulskøb af en sær betonmyre med ringeklokke på bagdelen.

Men det var ikke i en druetåge, lige før solen gik ned, den absolut sidste aften i Australien, hvor vi sidder over aftensmåltidet, at jeg pludselig ser noget komme steppene mellem stammerne. Jeg tror først ikke, det kan være sandt, men jo, dér - cirka 50 meter fra mig - sidder der en lille barne-kænguru, måske godt en meter høj med lange ører og ser ud, som om den også kigger på mig. Jeg rejser mig og

Lianerne snor sig tykke som slanger i regnskovens bund. Og en enkel fuldfed en af slagsen kan løfte en lastvogn. Foto: Monica Ritterband

går, så forsigtigt jeg kan, tættere på den.

Den ser ventende ud, jeg tager et skridt til, og så sætter den pludselig af. Steppende som på pedaler og skiftevis hoppende på sine lange fødder, der ligner små skateboardbrætter, forsvinder den i skumringen.

Jeg trækker vejret dybt. Og lukker øjnene et øjeblik og ser den lille søde, sjove fyr for mig. Og bilder mig ind, at den sagde farvel til mig. Nu er jeg klar til at tage hjem til Danmark.

Af **Monica Ritterband**, rejser@jfmедier.dk